

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2, JUDr. Jiří Horký rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. října 2016, v trestní věci obžalovaného [REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED] nar. [REDACTED], **t a k t o :**

obžalovaný

[REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED], [REDACTED]

nar. [REDACTED], [REDACTED], trvale
bytem [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne 10.3.2015 nejméně v době kolem 9.51 hod. v Praze 4, na náměstí Bratří Synků, řídil osobní motorové vozidlo zn. Chrysler Jeep Grand Cherokee, r.z.: [REDACTED] ve stavu, kdy po předchozím požití alkoholických nápojů nebyl schopen vozidlo bezpečně ovládat, v důsledku čehož si s dostatečným předstihem nepovšiml vozidla zn. Hyundai Elantra, r.z. [REDACTED] které jeho řidička, poškozená Y [REDACTED] K [REDACTED] P [REDACTED] nar. [REDACTED] zastavila před přechodem pro chodce u domu č.p. [REDACTED], aby umožnila přejít ulici dvěma chodkyním, a do tohoto vozidla ze zadu narazil, po této nehodě vystoupil ze svého vozidla a pokoušel se s poškozenou domluvit na způsobu řešení nehody s tím, že ji předá na sebe kontakt, neboť nemá čas čekat na příjezd policie, když s tímto poškozená nesouhlasila a policii zavolala, nasedl zpět do svého vozidla na místo řidiče a ve snaze z místa nehody odjet v době kolem 10.00 hod. při couvání narazil do přední části vozidla zn. VW Passat Variant, r.z. [REDACTED] které jeho řidič poškozený J [REDACTED] N [REDACTED], nar. [REDACTED], zastavil u pravého kraje vozovky za vozidlem obžalovaného, přičemž opakovanými orientačními dechovými zkouškami provedenými do 30 minut po nehodě, byla v krvi obžalovaného zjištěna přítomnost alkoholu a to v 10.06 hod. 1.48 promile, v 10.16 hod. 1.45 promile a v 10.24 hod. promile alkoholu v dechu,

t e d y vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil uvedeným činem dopravní nehodu,

č í m ž s p á c h a l

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku **se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal dne 07.08.2015 u Obvodního soudu pro Prahu 2 obžalobu na nyní [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE], kterého vinil ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zkn., kdy se tohoto jednání měl dopustit jednáním popsáním ve výroku obžaloby a dnes i ve výroku rozsudku o vině.

Obvodní soud pro Prahu 2 pak po provedené dokazování a vyhodnocení důkazů v hlavním líčení konaném dne 18.01.2016 rozhodl a podle § 222 odst. 2 tr.ř. tuto věc postoupil k projednání a rozhodnutí Ministru vnitra České republiky k posouzení, zda v jednání nejsou znaky kázeňského provinění.

Proti tomuto usnesení podal řádně a včas stížnost státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze a o této stížnosti rozhodoval dne 09.03.2016 stížností soud, který napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, když v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že Městský soud v Praze přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu napadené usnesení a jemu předcházející řízení a dospěl k závěru, že stížnost státního zástupce je plně důvodná. V dechu obžalovaného bylo třikrát po sobě zjištěno minimálně 1,45 promile alkoholu. Podle znalce, u většinové populace dechová zkouška přibližně odpovídá hladině alkoholu v krvi, znalec pak vyloučil ovlivnění dechové zkoušky faktory uváděnými v obhajobě obžalovaného (ústní voda atd.), zasahujícímu policistovi se obžalovaný jevil zmatený, podle lékaře byl obžalovaný zpomalený, byl pod vlivem návykové látky, z dechu obžalovaného byl cítit alkohol, obžalovaný při vyšetření nespolupracoval, psychosenzomotorické funkce nebyly v pořádku. Na tyto orientační skutečnosti, nicméně mimořádně odůvodňující podezření na požití alkoholu obžalovaným před jízdou, navazuje

chování obžalovaného těsně před zadržením (náráz do předního vozidla, následně další náraz při couvání do dalšího vozidla vzadu, snaha odjet z místa činu, nespolupráce s lékařem). Rozhodující je ale objektivně zjištěná hladina alkoholu v dechu obžalovaného při zadržení, která vylučuje z hlediska laické zkušenosti a standardního výkladu zákona bezpečné ovládání vozidla, nakonec chováním na silnici to obžalovaný, jak bylo řečeno, jen potvrdil. Na základě těchto okolností muselo být napadené usnesení zrušeno a obvodnímu soudu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Ve věci bylo nařízeno nové hlavní líčení a dne 30.05.2016 bylo ve věci znovu rozhodnuto a to rozsudkem, když obžalovaný K. K. byl uznán na vinu spácháním přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr.zkn., viz. výrok rozsudku, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců a byl mu uložen trest zákazu činnosti spojený s zákazem řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný a o tomto odvolání rozhodl odvolací soud dne 07.09.2016, když napadený rozsudek byl v celém rozsahu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Městský soud v Praze v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že odvolací soud napadený rozsudek a řízení jemu předcházející přezkoumal z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že obvodní soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro správné rozhodnutí a dokazování zůstalo neúplné. Po věcné stránce důkazy nasvědčují žalované právní kvalifikaci – alkotest, chování obžalovaného na místě i u lékaře (odmítl odběr krve i moči, ač předtím měl pozitivní zkoušku prý z nevysvětlitelného důvodu, když právě odběrem krve by se tato jeho obhajoba mohla potvrdit, logicky v to zřejmě ale obžalovaný nedoufal při vědomí předchozího požití alkoholu před jízdou, takže o odběr krve neměl zájem), či hodnocení lékaře o poruše psychosenzomotorických funkcí. Odvolací soud však pro úroveň vyhotovení rozsudku nemohl rozsudek potvrdit. Odvolací soud dále uvádí, že laicky lze usoudit na alkohol v dechu a krvi obžalovaného ze tří pozitivních dechových zkoušek výrazně přesahující hladinu jednoho promile, když obecně zkoušky nevykazují takovou výraznou chybu (téměř půl promile), ale odchylky jsou v řádu maximálně několika procent. Údajná nelogická posloupnost výsledků dechových zkoušek je irelevantní, jde o odchylky setin procent. Průkaznost dechových zkoušek vyplývá z obecné soudní praxe a je to v zásadě notorieta, že výrazně pozitivní dechová zkouška je průkazná a v trestním řízení má charakter plnohodnotného důkazu, navíc není ve věci osamocená. Pro nesrozumitelnost a nízkou úroveň je nutné znovu vyslechnout znalce toxikologa.

Soud prvního stupně nařídil ve věci nové hlavní líčení a z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr.ř. a z přihlédnutí k závěrům zrušujícího usnesení, které bylo vydáno nadřízeným soudem, má Obvodní soud pro Prahu 2 prokázán následující skutkový stav a na jeho základě pak dospěl k následujícím závěrům.

Obžalovaný K. K. dne 10.3.2015 nejméně v době kolem 9.51 hod. v Praze 4, na náměstí Bratří Synků, řídil osobní motorové vozidlo zn. Chrysler Jeep Grand Cherokee, r.z.: ve stavu, kdy po předchozím požití alkoholických nápojů nebyl schopen vozidlo bezpečně ovládat, v důsledku čehož si s dostatečným předstihem nepovšiml vozidla zn. Hyundai Elantra, r.z., které jeho řidička, poškozená Y. K., nar. , zastavila před přechodem pro chodce u domu č.p. aby umožnila

přejít ulici dvěma chodkyním, a do tohoto vozidla zezadu narazil, po této nehodě vystoupil ze svého vozidla a pokoušel se s poškozenou domluvit na způsobu řešení nehody s tím, že ji předá na sebe kontakt, neboť nemá čas čekat na příjezd policie, když s tímto poškozená nesouhlasila a policii zavolala, nasedl zpět do svého vozidla na místo řidiče a ve snaze z místa nehody odjet v době kolem 10.00 hod. při couvání narazil do přední části vozidla zn. VW Passat Variant, r.z. [REDAKCE] které jeho řidič poškozený J. N. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zastavil u pravého kraje vozovky za vozidlem obžalovaného, přičemž opakovanou orientační dechovou zkouškou provedenou do 30 minut po nehodě, byla v krvi obžalovaného zjištěna přítomnost alkoholu v množství minimálně 1,45 g/kg., když dechové zkoušky byly provedeny třikrát – první dechová zkouška dne 10.03.2015 v 10.06 hod. – výsledek 1.49 promile alkoholu v dechu, druhá v 10.16 hod. – výsledek 1.45, a třetí v 10.24 hod. – výsledek 1.52.

Obžalovaný [REDAKCE] K. [REDAKCE] setrval na svých výpovědích a tvrzeních, které učinil v průběhu předchozích hlavních líčení a hájil se, že se necítí být vinen. Není přesvědčen, že by k nehodě došlo proto, že by před jízdou požil alkohol nebo byl ve stavu vylučujícím způsobilost řídit motorová vozidla. K nehodě došlo pouze proto, neboť spěchal do práce. Zdržel se doma a chystal se na [REDAKCE] Popsal, co činil ráno před odjezdem. Když pak zjistil, kolik je hodin, vyrazil do práce. Jezdí po stejné trase každý den. Spěchal. Díval se kolem sebe, aby měl přehled, zda tam může vjet, když paní K. [REDAKCE] před ním náhle zastavila, všiml si toho později a nestihl dobrzdit. Uvědomuje si, že to byla jeho chyba. Z vozidla vyběhl a šel se za paní K. [REDAKCE] podívat do vozidla, když ta tam ještě seděla ve svém autě, ptal se, zda je v pořádku, ona mu řekla, že ano. Řekl jí, že by to potřeboval s ní rychle vyřešit, že jí dá na sebe kontakt, neboť spěchá do práce. Byla z toho v šoku, on též. Nebourá často, když od [REDAKCE] let má řidičský průkaz a za celý život měl [REDAKCE]. Běžel zpět k vozidlu, aby dal paní K. [REDAKCE] na sebe nějaký kontakt. Svoji vizitku do práce u sebe neměl, našel ve vozidle nějakou vizitku a napsal na zadní stranu vizitky svoje telefonní číslo, předal jí tuto vizitku a chtěl odjet. Ona mu řekla, že nemůže jen tak odjet a začala si mobilem fotit vozidla. Nehoda byla způsobena tím, že se snažil, co nejrychleji dojet do práce, když přehlédl, že paní K. [REDAKCE] brzdí. Kde se tam vzal pan N. [REDAKCE] netuší. Poté, co to tam dořešili s paní K. [REDAKCE] která stála před jeho vozidlem, tak se tam najednou objevili dva muži a jeden říkal, že je z asistenční služby a že se musí vše sepsat a že se musí volat PČR. Řekl mu, že paní na něj má kontakt, že si vyfotila vozidla a že on spěchá do práce a je to pro něj velmi důležité. Paní K. [REDAKCE] stála před vozidlem, tak se snažil couvnout, aby se jí vyhnul. Paní K. [REDAKCE] mu v tom chtěla zabránit, volal na ni z okénka, že spěchá. Opět si couvnuv. Nechtěl na ni najíždět. Když pomalu couval, uslyšel zvuk. Vozidlo, které parkovalo za jeho, vůbec neviděl, i když neví, jak je to možné. Podíval se do zrcátka a má v autě senzory a kameru a dozadu vidí. Situace byla tak vyhrocená a bylo mu jasné, že do práce nedojede, proto se rozhodl, že tam počká, až přijede policie a dořeší se to. Čekal ve vozidle a to vzhledem k agresivitě toho pána. Policie tam byla neuvěřitelně rychle, za pět minut. Ve stejnou dobu tam přijeli novináři, byla tam televize [REDAKCE]. Ti policisté byli z PMJ PČR. Když přijeli tito policisté, požádali jej, aby vystoupil z vozidla a předložil doklady, když měl [REDAKCE]. Šli si ho ověřit a jeden z nich šel pro dechový přístroj, který zřejmě vyndal z kufru. Policista jej požádal, zda je ochoten se podrobit dechové zkoušce na alkohol. Řekl, že ano. Neměl jediný důvod se domnívat, že by mohl něco nadýchat. Dýchal pak na místě celkem 4x, z toho se dochovaly tři záznamy. Dechové zkoušky šly za sebou velmi rychle. Co se týče dechových zkoušek, tak na přístroj neviděl, ale policista, který prováděl zkoušky, mu výsledek sdělil. Ten první výsledek jej doslova vyděsil. Absolutně nechápal, jak se něco takového mohlo stát. Na dotaz soudce pak popsali konzumaci alkoholických nápojů v předcházející době a způsob, jakým přišel noční hodiny a dobu před odjezdem. [REDAKCE] Nesporoval dobu dojezdu na lékařské vyšetření.

Výslechem svědkyně Y [REDACTED] K [REDACTED] P [REDACTED] samosoudce zjistil, že náraz do jejího vozidla byl silný. Hlavou bouchla do opěrky. Byla možná spíše více v šoku. Řidič auta přišel za ní a snažil se na ní mluvit. Otevřela dveře, ale byla díky šoku pomalejší. Řidič jí řekl, že spěchá do práce, zda má papír a tužku, že jí dá kontakt, ať to můžou vyřešit potom. Chtěl se dovědět, zda jí něco bolí. Nevěděla, co má dělat, jen to, že má zavolat policisty. Volala proto policisty. Hledala papír, nic nenašla. Pán pak sám v autě hledal papír a tužku, řekl jí, že nemůže čekat na policisty, že musí do práce, že spěchá. Proto mu řekla, že zde musí zůstat, že to není maličkost. Našel papír a tužku a dal jí telefonní číslo. Byl nervózní. Ruce si dával do vlasů, jen pořád opakoval ta stejná slova, že nemůže čekat a že musí odjet. Pak si sednul do auta, stála před jeho autem a čekala na telefonu. Mezitím zastavil pán, který své vozidlo zaparkoval za jeho autem a ptal se jí, zda jí může pomoci. Pán mu také řekl, že tam musí zůstat a čekat. Ale ten pán jel dozadu a narazil do auta, které bylo za ním. Policisté se jí ptali, zda byl z něj cítit alkohol, ale ona takový dojem neměla.

Výslechem svědka [REDACTED] M [REDACTED] V [REDACTED] samosoudce zjistil, že, byl ve službě jako řidič vozidla. Velitelem hlídky byl [REDACTED] S [REDACTED]. Byli vysláni k dopravní nehodě. Po příjezdu na místo zjistili, že, obžalovaný seděl ve vozidle Grand Cherokee. Přistoupil k řidiči a začal s ním komunikovat. Vyzval ho, aby vystoupil z vozidla, což on učinil, spolupracoval. Pak se prokázal, že je [REDACTED]. Poté probíhaly dechové zkoušky, které prováděl kolega S [REDACTED]. Řidič jednal slušně. Nějaké podezření na ovlivnění alkoholem u něj měl. Dechovou zkoušku u něj prováděli, neboť řidič měl zpomalené chování, jeho jednání bylo ustrašené a nervózní. Zápach alkoholu z něj necítil. Dechové zkoušky byly pozitivní, prováděli tři dechové zkoušky s výsledky kolem 1,5 promile. Provedené byly čtyři, z nichž jedna nebyla úplná, nebyl proveden dostatečný objem výdechu. Přístroj měli kalibrovaný zn. Dräger a všechny tři zkoušky dělali jedním přístrojem. Obžalovaného doprovázeli na vyšetření na [REDACTED]. Vyšetření probíhalo v klidu. Odběr krve, moči odmítl, i dechovou zkoušku tam na místě. Poučoval ho na místě o jeho povinnostech. Nějaké poučení mu podepisovat nedávali. Na místě se ho ptal, zda pil nějaký alkohol. Uvedl, že ne, provedli dechovou zkoušku, která byla pozitivní. Při lékařském vyšetření si nevzpomínám nebo to asi obžalovaný neuváděl, proč vše odmítá, prostě odmítl.

Výslechem svědka [REDACTED] T [REDACTED] S [REDACTED] samosoudce zjistil, že byli operačním vysláni na Náměstí Bratří Synků, kde mělo dojít k dopravní nehodě, když jeden z účastníků dopravní nehody řidič Jeepu Cherokee, se měl snažit z místa odjet. Po příjezdu na místo řidiče ztotožnili a následně provedli dechové zkoušky. Když tam přijeli, ten Jeep byl v pozici mezi dvěma auty, kdy jedno stálo před ním a druhé za ním. Řidič se mu jevil zmatený a v šoku. Dával dýchat všem účastníkům dopravní nehody, Podezření, že by někdo z účastníků požil nějakou návykovou látku neměl. Spíše mu přišlo, že řidič je v šoku, zmatený. Osobně alkohol z obžalovaného necítil. Při prováděných dechových zkouškách stál metr od něj. V průběhu dechových zkoušek se zmínil, že měli nějakou oslavu. Nic bližšího k tomuto neuváděl. Kolega V [REDACTED] se ptal, zda požil nebo nepožil, ale u toho nebyl, vytahoval Dräger z kufru auta. Ještě si vzpomněl, že panu K [REDACTED] určitě dával dýchat on, ale u dechových zkoušek u ostatních účastníků neví, zda to neprováděla až příslušníci z oddělení dopravních nehod, když přijeli na místo. Myslí, že u pana K [REDACTED] pak už tito příslušníci již neprováděli dechovou zkoušku a spokojili s výsledky, které jim sdělil. Na [REDACTED] pan K [REDACTED] odmítnul odběr krve, biologického materiálu, nebyla ani provedena dechová zkouška. Nevzpomíná si, jak to vysvětloval, že se odmítá podrobit zkouškám.

Výslechem svědka MUDr. Jean-Baptiste A. Omar D samosoudce zjistil, že si na to konkrétní vyšetření úplně nepamatuje. Vychází ze zdravotní dokumentace. Pán přišel

▼ doprovodu policie. Provádělo se vyšetření na ovlivnění návykovou látkou. Vyšetření se zahajuje provedením Alcotestu, tj. dechovou zkoušku a následují odběr krve, pak fyzikální vyšetření. Dechová zkouška byla odmítnuta, rovněž tak odběr krve. Nepamatuje si, proč obžalovaný odmítal odběr krve i Alcotest. Poučoval obžalovaného, že má povinnost se podrobit a zároveň, že má právo to i odmítnout a jaké jsou následky. Zda vyšetřovanému nabízeli odběr jiné tekutiny, si nepamatuje, ale většinou, když vyšetřovaný odmítá odběr krve, nabízí se odběr moči. Lékař se specializuje se na [REDAKCE] pracoval v oboru [REDAKCE]. Vyšetřovaný se jevil tak, že byl zpomalený. Mohlo to být vlivem alkoholu nebo jiných látek, např. léků na spaní a jiných léků. Ptal se obžalovaného, zda požil nějaké léky. Svědek popisoval a to podle názoru svědka špatnou reakci vyšetřovaného při dotyku se prstem ke kořeni nosu a vyšetřovaný měl místo ukazováku použít prostředníček, což v podstatě podle svědka není normální. Z dechu vyšetřovaného byl alkohol určitě cítit. Vzhledem k tomu, že neproběhl Alcotest, nemůže hodnotit stupeň ovlivnění. Stav označil, že vyšetřovaný jeví poruchy psychosenzomotorických funkcí.

Výsledkem svědka J [REDAKCE] N [REDAKCE] samosoudce zjistil, že provozuje [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přišla mu na mobilní telefon SMS, že na náměstí Bratří Synků je dopravní nehoda. Protože byl kousek, na místo přijel. Zaparkoval za vozidlem Jeep. Pustil varovná světla. Vystoupil a řešil nehodu. Pak byl i účastníkem té druhé části dopravní nehody, kdy řidič se svým vozidlem Jeep nacouval do jeho auta. První část nehody neviděl, kdy mělo dojít ke srážce vozidla obžalovaného s vozidlem paní P [REDAKCE] u toho nebyl. Přišel do kontaktu s obžalovaným, když ten chtěl odjet z místa dopravní nehody s tím, že paní stačí, když si vyfotí auta a že jí to pojišťovna zaplatí. Dále uváděl, že spěchá do práce, že tam zůstat nemůže. Nasednul do auta, snažil se odjet. Druhá řidička se mu v tom snažila zabránit tím, že si stoupla před jeho auto. Obžalovaný proto se svým autem začal couvat a narazil do jeho zaparkovaného auta. Pak se snažil zase jet dopředu. Paní pořád stála před autem. Pak tam přišli i další lidé. Měl s řidičem konflikt o klíčky od jeho Jeepu. Za jeho vozidlem zaparkoval dva a půl metru. Určitě ho obžalovaný viděl, necouval však rychle. Co se týče chování obžalovaného, tak svědek uvedl, že z praxe se mu jevil tak, že by mohl být pod vlivem nějaké návykové látky. Projevovalo se to tak, že byl nepřesný, měl roztěkané reakce, chtěl jednu věc, nedokázal se soustředit na to, co se tam stalo. Byl u něj velmi blízko, tak na vzdálenost třeba 30 cm, ale alkohol z něj necítil. Myslí si, že by toto zpozoroval. Obžalovaný vysvětloval, proč je nervózní, že spěchá do práce. Neřikal, kde, co a jak dělá. To až potom, když na místě byla hlídka PMJ, tak se prokázal, že je [REDAKCE]. Když vystoupil z vozidla, pohyboval se přiměřeně, nebylo tam extrémní vravorání.

Pro rozhodnutí soudce byl velmi významný výsledek znalce z oboru toxikologie, když jeho znalecký posudek byl vyžádán již orgány policie. Je třeba poukázat, že při šetření dopravní nehody byly provedeny opakované dechové zkoušky, tak jak o nich hovoří policisté PMJ, když tyto zkoušky byly provedeny jedním dechovým přístrojem, doklady o jeho kalibraci jsou ve spise, rozmezí dechových zkoušek bylo a to od 10.06 hod. do 10.26 hod. s výše uvedenými výsledky. Doklady ke zkouškám jsou součástí spisu a jejich provádění popisují policisté. Ve spise nejsou založeny doklady potvrzující, že by obžalovaný byl o následcích odmítnutí odběru krve a dalších vyšetření řádně poučen, i když u osoby obžalovaného je tento úkon do určité míry nadbytečný, jednak když tuto povinnost zná nebo alespoň by měl znát každý řidič a sám obžalovaný je [REDAKCE] tedy by v tomto směru měl jít příkladem. Případné odmítnutí podrobit se tomu úkonu však není posuzováno jako přečin ve smyslu trestního zákoníku, ale pouze jako přestupek.

V novém hlavním líčení, které se konalo po zrušení rozsudku odvolacím soudem, bylo

▼výsledkem znalce zjištěno, že může zopakovat, to co už jsem řekl. Setrval na závěru, že takto provedená dechová zkouška prokazuje, že řidič řídil pod vlivem alkoholu, ale jedná se o orientační zkoušku, a pokud chceme znát skutečnou hladinu alkoholu v krvi, je nutné odběr krve. Hladinu alkoholu v krvi lze stanovit pouze toxikologickým rozbořem krve, nikoliv dechovou zkouškou. Provedené tři dechové zkoušky byly provedeny podle metodického pokynu, který vydal Metrologický institut, takže tyto dechové zkoušky jednoznačně prokazují, že pan řidič byl pod vlivem alkoholu. Lékař, který prováděl jeho vyšetření, potvrdil, že řidič vykazoval ovlivnění alkoholem, což je podstatné. Přístroj měří poměrně přesně hladinu alkoholu v dechu. Pak se to přepočítává faktorem 2,1 na hladinu alkoholu v krvi, ale tento faktor 2,1 je průměrná hodnota. Každý má tuto hodnotu odlišnou. Takže takto vypočtená hodnota je pouze orientačního charakteru. Pokud použil k přepočtu koeficient 2.1 a vypočítal tu lepší variantu pro pana řidiče, dospěl v závěru, že hladina alkoholu v krvi by se mohla pohybovat od 0,77 až do 2,04 promile.

Z provedených důkazů je tedy nepochybné a prokázané, že obžalovaný K [redacted] K [redacted] kritického dne řídil výše označené motorové vozidlo a způsobil předmětnou dopravní nehodu, když první kontakt mělo jeho vozidlo s vozidlem poškozené paní Y [redacted] K [redacted] P [redacted] a následně nacouval do vozidla, které za jeho vozidlem zaparkoval poškozený J [redacted] N [redacted]. Na místě nehody se pak ještě obžalovaný podrobil třem dechovým zkouškám. Policisté a svědkové na místě nehody sice nepopisují příznaky chování obžalovaného, jako takové, aby bylo možné hovořit, že v době řízení u něj nebyly v pořádku psychosenzomotorické vlastnosti. Svědkové sice hovoří, že byl nervosní, jednal určitým způsobem zmatečně a pospíchal. Obžalovaný vysvětloval, kam pospíchal. Je tedy pochopitelné, že toto mohl být závažný důvod. Svědek J [redacted] N [redacted] při svém výsledku uváděl, že co se týče chování obžalovaného, tak se mu s ohledem na jeho praxi a zkušenosti obžalovaný jevil tak, že by mohl být pod vlivem nějaké návykové látky. Projevovalo se to tak, že byl nepřesný, měl roztěkané reakce, chtěl jednu věc, nedokázal se soustředit na to, co se tam stalo. Zápach alkoholu z něj však svědek necítil. Na druhé straně je zde výpověď lékaře, který při vyšetření a styku s obžalovaným dne 10.03.2015 od 11.50 hod. a po tomto částečně provedeném vyšetření pak označil jeho stav tak, že vyšetřovaný jeví poruchy psychosenzomotorických funkcí a dech vyšetřovaného páchne alkoholem.

Samosoudce v původním rozhodnutí konstatoval, že nemá jednoznačné podklady pro rozhodnutí, zda v krvi obžalovaného byla hladina alkoholu převyšující hladinu 1 g/kg. Zde je nutno odkázat na závěr stížnostního soudu, že zjištěné hladiny alkoholu v dechu jsou dostatečné a je možno hovořit, že tedy hladina alkoholu v krvi byla vyšší než 1 g/kg. V tomto směru je třeba poukázat, že samosoudce bral chybně v potaz pouze obžalobou uváděnou dechovou zkoušku, která byla s výsledkem 1.45 promile, když však kritického dne byly provedeny v souladu s metodickými pokyny takové zkoušky tři a ty byly s výsledky - první dechová zkouška dne 10.03.2015 v 10.06 hod. – výsledek 1.49 promile alkoholu v dechu, druhá v 10.16 hod. – výsledek 1.45, a třetí v 10.24 hod. – výsledek 1.52. V tomto směru je nutno znovu odkázat na závěr odvolacího soudu, že lze usoudit na alkohol v dechu a krvi obžalovaného ze tří pozitivních dechových zkoušek výrazně přesahující hladinu jednoho promile, když obecně zkoušky nevykazují takovou výraznou chybu (téměř půl promile), ale odchylky jsou v řádu maximálně několika procent. Údajná nelogická posloupnost výsledků dechových zkoušek je irelevantní, jde o odchylky setin procent. Průkaznost dechových zkoušek je, jak vyplývá z obecné soudní praxe a je to v zásadě notorieta, že výrazně pozitivní dechová zkouška je průkazná a v trestním řízení má charakter plnohodnotného důkazu, navíc není ve věci osamocená. Podle znalce, u většinové populace dechová zkouška přibližně odpovídá hladině alkoholu v krvi, znalec pak vyloučil ovlivnění dechové zkoušky faktory

uváděnými v obhajobě obžalovaného (ústní voda atd.).

Obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE] je z jednání, popsaného ve výroku rozsudku, usvědčován provedenými důkazy a jeho obhajoba je těmito důkazy vyvrácena. Těmito důkazy jsou to zejména úředními záznamy PČR, protokol o zadržení, Úřední záznam o kontrole řidiče, záznamy o kontrolách na přítomnost návykové látky, Protokolem o lékařském vyšetření při podezření z ovlivnění návykovou látkou z 10.03.2015, výslechy svědků a znalce.

Z výše uvedených důkazů vyplývá, že obžalovaný řídil motorové vozidlo a byl pod vlivem návykové látky, když způsobil dopravní nehody. První nehoda s vozidlem poškozené Y [REDAKCE] K [REDAKCE] P [REDAKCE] by byla vysvětlitelná a to možná pouhou nepozorností řidiče v silničním provozu, takto již však nelze hovořit o nehodě při couvání. Vozidlo za vozidlem obžalovaného bylo zaparkováno delší dobu, bylo viditelné, obžalovaný jej měl nebo mohl vidět jak při samotném řízení, tak i při jeho pohybu mimo vozidlo. V jeho dechu pak byla opakovanými dechovými zkouškami zjištěna přítomnost alkoholu a s ohledem na tato zjištění je nutno konstatovat, že jednoznačná a bezpochybná výše hladiny alkoholu v krvi obžalovaného nemohla být zjištěna pouze pro nespolupráci obžalovaného s ošetřujícím lékařem a obžalovaný si byl jistě dobře vědom, proč tak činí. Důležitým důkazním prostředkem je protokol o lékařském vyšetření, ze kterého vyplývá, že i lékař provádějící jeho vyšetření musel konstatovat, že vyšetřovaný jeví známky požití alkoholu. Samosoudce se ztotožnil se závěrem odvolacího soudu, že tři po sobě následující dechové zkoušky, které jsou správně provedeny, odchylky jsou pouze v setinách procent, mají charakter plnohodnotných důkazů. Za dané situace bylo zjištěno, že hladina alkoholu v krvi obžalovaného [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE] byl dne 10.03.2015 v době řízení vyšší než 1 g/kg, když zjištěné hladiny v dechu byly viz. výše. Obžalovaný si tedy musel být vědom, že s ohledem na požitý alkohol není schopen bezpečně řídit motorového vozidlo, tato neschopnost se projevila tím, že dokonce způsobil dopravní nehody. Obžalovaný ohrozil bezpečnost silničního provozu. Obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE] svým jednáním a to jak po stránce objektivní, tak i stránce subjektivní naplnil skutkovou podstatu přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a tr.zkn..

Škodlivost jednání obžalovaného je dána zejména tím, že zcela zbytečně porušoval pravidla silničního provozu a ohrožoval bezpečný provoz na silnicích. Obžalovaného svým postojem neumožňoval řádné a bezproblémové objasnění tohoto jeho protiprávního jednání. Obžalovaný svým postojem prokazoval, že není ochoten nést odpovědnost za takové své jednání, obžalovaný si byl zcela jistě vědom, jaké následky zjištění takového jeho jednání budou pro něj následovat. Obžalovanému polehčovalo pouze to, že jeho [REDAKCE] [REDAKCE] neboť se na něj hledí [REDAKCE] Rovněž EKŘ hovoří o tom, že se [REDAKCE] Obžalovaný se sám svým postojem k projednávané jeho trestní věci připravil o možnost využití npř. ustanovení o podmíněném zastavení trestního stíhání.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 38 tr.zkn.. (přiměřenost trestních sankcí) a 39 tr.zkn., když při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy a dále bylo přihlíženo k chování pachatele po spáchání trestného činu. Obžalovanému byl ukládán trest v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 274 odst. 2 tr.zkn.. V rámci uvedené trestní sazby je možno uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až tři léta.

Jak bylo uvedeno výše, jednání obžalovaného je pro společnost škodlivé, neboť řídil motorové vozidlo, ačkoliv věděl, že je pod vlivem návykové látky, způsobil dopravní nehodu. Obžalovaný svým postojem ztěžoval objasnění jeho protispolečenského jednání a zejména je třeba přihlídnout, že sám by měl být příkladem, neboť v době jednání byl [REDAKCE] a [REDAKCE] Obžalovaný neprojevil žádná náznaky uvědomění si závažnosti svého jednání a to byt' našťastí nedošlo k něčemu závažnějšímu následku, nebyla způsobena vysoká škoda nebo nedošlo ke zranění někoho jiného. Projednávány přečin je přečinem ohrožujícím a bezpečnost silničního provozu byla ohrožena. Na obžalovaného se hledí [REDAKCE]

[REDAKCE] S ohledem na jeho postoj k trestné činnosti a neprojevení žádného náznaku lítosti v době, která uplynula od spáchání trestné činnosti, mu byl uložen trest ve výměře přísnější 8 měsíců, což je při spodní hranici zákonné trestní sazby. Samosoudce je přesvědčen, že uložený trest bude pro něj důrazným postihem, zejména když bude doplněn trestem zákazu činnosti řízení motorových vozidel. Tento mu byl uložen na dobu 24 měsíců. Obžalovanému byl povolen podmíněný odklad výkonu tohoto trestu a s ohledem na jeho osobu, byla stanovena zkušební doba rovněž v trvání 18 měsíců. Při ukládání trestu se samosoudce plně ztotožnil s návrhem intervenujícího státního zástupce učiněným v závěrečném návrhu. Samosoudce je toho názoru, že tento trest je v souladu s požadavky zákona na druh a výši trestu. Je třeba rovněž poukázat, že obžalovaný sám sebe potrestal tím, že musel [REDAKCE]

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání má odkladný účinek.

Právo odvolání nepřísluší osobě, která se tohoto práva výslovně vzdala.

V Praze dne 24. října 2016.

JUDr. Jiří Horký

samosoudce v.r.

Za správnost vyhotovení:
Julie Aubrechtová